

udgøre et Flertal af den hele Direktion eller Bestyrelse og ikke alene af dem, der have deltaget i Afstemningen.

Medens det i § 43, 1ste Stykke, for at afskære Tvivl udtrykkelig er udtalt, at den i § 42 omhandlede Myndighed ogsaa omfatter Beføjelse til at repræsentere Selskabet i Retstvistigheder, hvorved det altsaa er forudsat, at det i alt Fald er tilstrækkeligt i Selskabsanliggender at rette Stævning mod en i det paagældende Forhold signaturberettiget, har man derimod fundet det overflødig, under Hensyn til Reglerne i Lov om processuelle Frister m. m. af 11te April 1890, at give særlige Forskrifter om Forkyndelse af Stævning i Selskabsanliggender, idet Bestemmelserne i den nys nævnte Lov, der paa enkelte Punkter ere videregaaende end de særlige Regler i Firmalovens § 34, formentlig tilfredsstillende ethvert praktisk Krav.

Med Hensyn til Regnskabet har en enkelt af os ønsket det udtrykkelig foreskrevet i § 44, at enhver Aktieejers og Obligationsejers bør kunne forlange en Genpart af Regnskabet udleveret en vis Tid inden den aarlige Generalforsamling.

§ 45.

Et Par af os have ment, at der til den i § 45 indeholdte Regel, at et Medlem af Bestyrelsen ikke maa deltage i Afgørelsen af noget Anliggende, hvori han har en betydeligere økonomisk Særinteresse, bør føjes en yderligere Bestemmelse om, at han, naar han vil gøre Forretning med Selskabet, heller ikke maa deltage i nogen Bestyrelsesforhandling, der angaar den paagældende Forretning, eller gøres delagtig i Selskabets Viden angaaende konkurrerende Tilbud, førend Forretningen er endelig afsluttet. Flertallet af os har imidlertid ikke fundet at burde slutte sig dertil, idet vi have ment, at en saadan Bestemmelse, der søger at ramme en vis Form for illoyal Konkurrence, ikke har sin rette Plads i en særlig Lov om Aktieselskaber, selv om

den kunde gennemføres. En Konkurrence af den Art vil iøvrigt, naar Bestyrelsen ikke tilsidesætter sin almindelige Pligt til at varetage Selskabets Interesser, jfr. herved Straffebestemmelsen i Udkastets § 84, 2det Stykke, ofte lige saavel kunne blive til Selskabets Fordel som til dets Skade.

§ 52.

ad Nr. 1 og 2. Efter Udkastet behøver hverken Dirigenten paa Generalforsamlingen eller den Fuldmægtig, der giver Møde for en anden, at være Aktieejere i Selskabet. — Den i det norske Udkasts § 65, 2det Stykke, indeholdte Regel om, at samtlige de af en Fuldmægtig afgivne Stemmer blive at optælle, som om alle Aktier, hvorfor han afgiver Stemme, vare hans egne, har man ment ikke at burde tiltræde. Derefter vilde efter Omstændighederne f. Eks. flere udenlandske Aktieejere i et dansk Selskab kunne blive afskaarne fra at benytte en fælles Tillidsmand til at møde for sig paa Generalforsamling, idet dette kunde medføre en Beskæring af deres Stemmeret. Det bør formentlig være fuldstændig overladt til Vedtægterne at træffe de fornødne Bestemmelser i saa Henseende.

ad Nr. 3. Af Reglen om, at Beslutning almindeligvis fattes med simpel Stemmeferhed, følger det, at det Forhold, angaaende hvilket Forslag til Beslutning har været stillet, forbliver uforandret, naar Stemmerne staa lige. Selvfølgelig kan dette dog ikke gælde om Forhold, angaaende hvilke Beslutning skal træffes, f. Eks. Valg af Selskabsmyndigheder. Det maa da blive Vedtægternes Sag at sørge for de fornødne Regler til Løsning af Spørgsmaal derom.

Før at sikre et blivende Bevis for, hvad der er foregaaet paa Generalforsamlingen, foreskrives det i 2det Stykke af § 52, at der over Forhandlingerne skal føres en Protokol, som underskrives af Dirigenten og mindst 2 af de mødende Aktieejere. Af Bestemmelsens Hensigt saa